

ook aan personen, die niet in de termen vallen leden van toegelaten ziekenfondsen te worden, onder bepaalde voorwaarden kunnen worden toegestaan daarvan gebruik te maken, en zou aldus een goede geneeskundige verzorging van het geheele volk verkregen kunnen worden.

Leiden, 17 Augustus 1912.

A. VAN RHIJN.

NOG EENS INFORMATIE-BUREAU EN SCHEEPSARTSEN.

Zoals uit de Handelingen van de laatste gehouden algemeene vergadering van de Ned. Maatschappij tot bevordering der geneeskunst blijkt, is de heer DANIËLS, directeur van het Informatie-bureau voor Nederland, heftig tegen mij tekeergegaan en wel op een wijze, die geen blijken gaf nòch van waardigheid, nòch van wellevendheid. Ik kon op die vergadering den heer DANIËLS niet bestrijden of in debat met hem treden, omdat diens doofheid zulks belette, reden waarom ik nog voor een enkele maal de gastvrijheid van het *Tijdschrift* inroep, om mijn meening kenbaar te maken.

Op de vergadering heb ik al gezegd, dat verschillende zaken door den heer DANIËLS beweerd, ook die van persoonlijken aard, onjuist zijn; ik acht het overbodig, daaraan nog iets toe te voegen, omdat mijn „ja” evenveel waarde heeft als zijn „neem”, maar vooral ook, omdat ik het persoonlijke verder buiten bespreking wil laten, en liever het meer zakelijke behandelen. En dan moet ik zeggen, dat de heer DANIËLS absoluut niets geantwoord heeft op mijn grief tegen hem, dat hij voor de transatlantische mailschepen geneesheeren van minder soort goed genoeg acht en dat het toch een zonderling standpunt is, om voor geneesheeren, die vacantie wenschen te nemen of naar de algemeene vergadering gaan, per se plaatsvervangers te willen bezorgen, door ze te onthouden aan maatschappijen, die ze beslist nodig hebben.

Ik heb nergens het niet hoog genoeg te schatten voordeel van het Informatie-bureau in twijfel gestrokken, waar het geldt zieke collegae te doen vervangen of in gevallen, waar om andere redenen het spoedig aanwezig zijn van een plaatsvervanger hoogstnoodig is; integendeel, ik ben niet minder dan anderen overtuigd, dat het Informatie-bureau in dit opzicht in een bepaalde behoefte voorziet. Maar de heer DANIËLS wil in zijn ijver verder gaan, en begaat dan de fout, om het werk van de scheepsgeneesheeren te declineeren en deze niet op dezelfde hoogte te plaatsen als den arts van den tegenwoordigen tijd. Daartegen ben ik opgekomen, en al begreep ik zeer goed, dat ik hiermede den toorn des heeren DANIËLS op mij laadde, zoo had ik toch gedacht, dat hij het onhoudbare van zijn bewering zou hebben ingezien. In alle gevallen lijkt het mij wenschelijk, om uitlatingen over scheepsartsen, zooals in het laatste verslag van het Informatie-bureau, in den vervolge achterwege te laten, daar zij in een gewoon zakelijk verslag niet tehuis behooren. En ik geloof ook zeker, dat het hoofdbestuur onzer Maatschappij dergelijke persoonlijke meeningen van den heer DANIËLS niet gaarne zou onderschrijven.

Ten slotte kan ik den heer DANIËLS verzekeren, dat vele leden op die vergadering mij hun instemming hebben betuigd met den inhoud van mijn ingezonden stuk.

Amsterdam, 18 Augustus 1912.

Dr. G. VAN DER HARST.